

Škola modlitby - téma třinácté – Modlitba chval

Tu šel do sebe a řekl: ‚Jak mnoho nádeníků u mého otce má chleba nazbyt, a já tu hynu hladem!

Vstanu, půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče...

I vstal a šel k svému otci.

Když ještě byl daleko, otec ho spatřil a hnut litoostí běžel k němu,

objal ho a políbil.

hodujme a buďme veselí,

A začali se veselit.

Otec vyšel

‚Synu, ty jsi stále se mnou a všechno, co mám, je tvé.

Ale máme proč se veselit a radovat...’

Kázání 31.5.2013 **Papež František: Dokážeme ztrácet čas v nezištné chvále Boha?**

Nelze hlásat Ježíše a tvářit se přitom jako na pohřbu.

Právě Duch nás vede a je původcem této radosti, jejím Stvořitelem. Tato radost v Duchu nám dodává skutečnou křesťanskou svobodu. Bez radosti by křesťané nemohli být svobodní, stávali by se otroky svého zármutku. Velký papež Pavel VI. říkával, že evangelium nemohou šířit smutní, nedůvěřiví a sklíčení křesťané. S truchlivým výrazem to zkrátka nejde. Křesťané se často tváří spíše tak, jako by kráčeli v pohřebním průvodu, a nikoliv vzdávali chválu Bohu. Z radosti totiž vychází chvála – tato chvála, o které mluví Sofoniáš. Chvála, kterou vzdávají Maria, Simeon i Anna – chvála Boha!

A jak se vzdává Bohu chvála? Tím, že vyjdeme sami ze sebe, tím, že nic nepožadujeme. Neboť i Pánovu milost dostáváme zadarmo.

Vy, kteří jste dnes tady na mši, Boha chválíte, nebo jenom od něho něco chcete a pak mu za to děkujete? Chválíte Boha? To je cosi nového, novinka v našem duchovním životě. Chválit Boha, vyjít ze sebe, ztrácet čas chválami. Pomyslíte si – tato mše už je pěkně dlouhá. Pokud nechválíš Boha, nemáš volnost v tom, abys ztrácel čas Boží chválou, zdá se ti mše dlouhá. Avšak naladiš-li se do postoje radosti, Boží chvály – je náhle krásná! Takové to bude na věčnosti – chvála Boha, která nebude nudná, nýbrž nádherná. Radost nás osvobozuje.

<http://radiovaticana.cz/clanek.php4?id=18352>, upraveno

Doporučuji - Diplomová práce o chválách <http://www.vecerychval.cz/files/chvala-dipl.pdf>